

Rechtbank Overijssel
zittingsplaats Zwolle
zitting d.d. 20 augustus 2014
nr. C/08/139664

CONCLUSIE NA ENQUETE

inzake

Gemeente Raalte
zetelende Raalte
eisers
advocaat: mr. W.E.M. Klostermann

tegen

Bernardus Antonius Johannes Haarman
wonende te Heino
gedaagde
advocaat: mr. J.T.A.M. van Mierlo

De Gemeente concludeert als volgt naar aanleiding van de getuigenverhoren.

1.

Op grond van de getuigenverhoren is komen vast te staan dat het stortgat op de locatie van Haarman gefunctioneerd heeft als een afvalstort voor allerlei derden.

Deze afvalstort is volgens de verklaring van _____ gebruikt door / ten behoeve van derden, vanwege het nog niet bestaan van een gemeentelijke afvalstort, en deze is volgens hem niet meer als zodanig gebruikt toen er een gemeentelijke afvalstort aan de Wolthaarsdijk kwam.

Die verklaring sluit aan bij de schriftelijke verklaring van _____ d.d. 27 februari 2013
, alsmede bij de schriftelijke verklaring van _____ (productie 7 cva) en
bij diens verklaring bij de rechter.

De functie van de afvalstort bij Haarman als óók beschikbaar voor derden, moet, gezien de aard van het gebruik en de afgelegde verklaringen, breder bekend geweest zijn. Als er vanuit gegaan werd dat er geen gemeentelijke afvalstort was en er om die reden gestort werd bij Haarman, dan moet dat destijds breder bekend geweest zijn. Raalte was in de jaren zestig een dorp met een agrarisch karakter. De omstandigheid dat de Coöperatie met grote regelmaat gebruik maakte van de afvalstort bij Haarman voor het storten van bedrijfsafval, zoals _____ heeft verklaard, onderstreept dit. De Coöperatie vormde het middelpunt van de agrarische activiteiten in Raalte. Vele boeren kwamen daar, was daarbij aangesloten en deed daar zaken mee. Hetzelfde geldt voor de loonwerkers en bouwbedrijven die volgens de verklaring van _____ bij Haarman kwamen storten. Dit betekent dat een groot aantal mensen op de hoogte geweest moet zijn van de locatie Haarman als stort voor bedrijfsafval, voorafgaand aan de opening van de gemeentelijke stort aan de Wolthaarsdijk.

De omvang van de afvalstort bij Haarman is ook dusdanig, dat van een puur privaat, voor eigen gebruik bestemd stortgat, geen sprake was. Ook dat gegeven wijst op bredere bekendheid.

De Gemeente merkt op dat, naar haar waarneming, de *ligging* van het stortgat door de getuigen bij benadering juist is aangegeven, hoewel er wellicht beperkte verschillen zijn. Een ander stortgat is ook niet gevonden op het terrein van Haarman.

2.

De Gemeente zoomt nader in op de verklaring van _____

_____ heeft onder ede verklaard als getuige dat hij bij zijn schriftelijke verklaring blijft.

In zijn schriftelijke verklaring heeft hij al het volgende aangegeven:

Wel heb ik vroeger gehoord dat er waarschijnlijk in de jaren vijftig in de omgeving afval werd gestort door de toenmalige coöperatie _____ en een aannemer die familie was \ Haarman. Het afval zou gestort zijn in of nabij een singel die vroeger doorliep tot het erf van Haarman.

Onder ede heeft _____ hierover nog het volgende verklaard:

U houdt mij mijn verklaring d.d. 9 december 2012 voor en vraagt van wie ik heb gehoord dat er vroeger in de omgeving van Haarman senior afval werd gestort. Ik antwoord daarop dat ik dat niet meer weet. Het werd algemeen gezegd.

De Gemeente stelt op grond hiervan vast dat de aanwezigheid van het stortgat op het terrein van Haarman algemeen bekend was. Weliswaar heeft _____, tijdens het dicteren van zijn verklaring bij de rechter, van die door hemzelf uitgesproken woorden *Het werd algemeen gezegd* vervolgens iets terug genomen en nader verklaard dat het om *'meerdere mensen uit de buurt'* ging, maar de

Gemeente acht die terugtrekkende beweging niet geloofwaardig. mag gehouden worden
aan zijn aanvankelijke, onder ede afgelegde verklaring.

Als het stortgat overigens bij *'meerdere mensen uit de buurt'* bekend was, en kennelijk nog steeds is (immers: bij zelf) waarom dan niet bij Haarman? Iedere zinnige verklaring hiervoor ontbreekt.

Het is verder zeer opmerkelijk dat enerzijds spreekt 'van horen zeggen', maar anderzijds de locatie van de stort op het erf van Haarman ('bij de singel') op juiste wijze noemt. Moet aangenomen worden dat ook de locatie van het stortgat *algemeen werd gezegd*? Indien dat het geval was, dan moet Haarman dat toch ook geweten hebben. En indien dat niet zo was, dan kan het niet anders dan dat die niet eens zoveel ouder is dan Haarman zelf, die locatie met eigen ogen gezien heeft.

heeft verder verklaard dat hij in de periode van 1960-1980 van mensen in de buurt had gehoord van het stortgat. Er werd dus in die periode door mensen uit de buurt nog gesproken over het stortgat.

Van belang is verder de volgende verklaring van :

Bij ons in de buurt (dat is hemelsbreed ongeveer een kilometer van Haarman) werd ook gestort. Een buurman werkte bij de coöperatie. Het gebeurde vroeger overal.

Ook deze verklaring wijst op een brede bekendheid.

Overigens is de te Raalte, de woonplaats van , een zijstraat van de Heesweg, en gelegen op minder dan een kilometer van de locatie van het stortgat. en Haarman waren praktisch buuren. *Bij meerdere mensen uit de buurt* is dus: de buurt van Haarman zelf, in de directe omgeving van zijn eigen bedrijf.

De Gemeente wijst er verder op dat verklaart vanaf 1967 bij Haarman te zijn geweest. Het kan zijn dat het stortgat toen (net) dicht was geschoven, vanwege de opening van het gemeentelijke stort aan de Wolthaarsdijk in het najaar van 1966. (De vergunning voor deze nieuwe vuilstort is door Gedeputeerde Staten van Overijssel verleend op 1 augustus 1966. De toenmalige Hinderwetvergunning wordt overgelegd (**productie 1**). De Gemeente wil op grond van de getuigenverklaringen wel aannemen dat het stortgat vanaf dat moment niet meer als een semi publieke voorziening werd gebruikt en wellicht deels dichtgeschoven is. Dat sluit echter geenszins uit dat het stortgat deels in gebruik is gebleven bij Haarman sr. en Haarman jr. zelf, of weer door hen zelf in gebruik is genomen als zij zelf daaraan behoefte hadden. Een laag zand die over een stortgat wordt geschoven, is daar immers ook zo weer van afgeschoven. De verklaring van getuige toont ook aan dat het na de opening van de stort aan de Wolthaarsdijk nog lang niet gedaan was met het stortgat bij Haarman.

3.

De Gemeente zoomt vervolgens in op de verklaring van :

3.1

verklaart dat niet algemeen bekend was dat er afval bij Haarman werd gestort. Dat zouden alleen hijzelf en de andere loonwerkers geweten hebben. Wel was volgens algemeen bekend dat er in die tijd overal werd gestort.

Om te beginnen merkt de Gemeente op dat deze verklaring innerlijk tegenstrijdig is. Als algemeen bekend was dat er *overal* werd gestort, hoe kan dan de naar verhouding zeer grote stort bij Haarman onbekend gebleven zijn, en waarom zou Haarman zelf dié stort dan niet hebben gekend of behoeven te kennen?

Verder verklaart : óók, dat er niet alleen door loonwerkers maar ook door bouwbedrijven werd gestort op de locatie Haarman.

De coöperatie als 'ontdoener' van afval, naast loonbedrijven en bouwbedrijven die voor allerlei klanten werken en zich moeten ontdoen van afval en gebruik maken van het stortgat bij Haarman. En dan is dat toch niet algemeen bekend in Raalte?

..... kán ook niet weten wat er bij anderen bekend is, dat kunnen alleen die anderen weten. Of het moest zijn dat destijds de inwoners van Raalte hierover ondervraagd heeft?

3.2

..... verklaart bij notaris Procee-Geelhoed onder ede als volgt.

Bij storten deed ik voor de Bond in de jaren negentien honderd acht en vijftig en negentien honderd negen en vijftig. Daarna werd er namelijk een gemeentelijke stort opengesteld aan de Wolthaarsdijk. Daar kon toen alle afval naartoe en hoefden wij niet meer naar toe.

Veelbetekenend is de evidente link die door hier gelegd wordt tussen de opening van de gemeentelijke stort en het stoppen met storten. Evenwel is de gemeentelijke stort Wolthaarsdijk pas geopend in 1966. Zie hiertoe het voorgaande.

Geconfronteerd met dat gegeven tijdens het getuigenverhoor, heeft in afwijking van zijn eerdere beëdigde verklaring, bij de rechter verklaard dat er in tussentijd een stort was bij de Assendorperstraat, waar evenwel , óók volgens eigen verklaring, niet gestort heeft. Dit moet betekenen dat zich vergist heeft in de datum waarop het storten bij Haarman is gestopt. Als hij voor de Coöperatie is blijven storten bij Haarman tot de opening van de stort aan de Wolthaarsdijk en niet gestort heeft bij de stort op de Assendorperstraat, is hij dus bij Haarman blijven storten tot diep in 1966.

Overigens heet de betreffende weg bij het (voormalige) AZC Assendorperdijk. Een Assendorperstraat is er niet in Raalte. Op de locatie bij het AZE is er geen stortplaats geweest. Bij de aanleg van het AZC is bodemonderzoek uitgevoerd en is niets van dien aard gevonden. Bij de landelijke inventarisatie van stortplaatsen is ook geen stort bij de Assendorperdijk opgedoken.

Een vergelijkbare onnauwkeurigheid qua datering doet zich voor ten aanzien van de bewering van over het dicht maken van het stortgat. In zijn verklaring van 27 maart 2013 noemt de jaren 1962/1963, maar bij de rechter vervroegt hij dit, zonder nadere toelichting, met twee jaar.

Intussen sluit de duidelijke verklaring van dat hij bij Haarman is blijven storten tot de opening van de stort aan de Wolthaarsdijk, in combinatie met het feit dat deze opening dateert van 1966, goed aan bij de verklaring van de getuig. , die in 1966 begonnen is met bedrijfsbezoeken aan Haarman en daar het stortgat heeft gezien.

De Gemeente wijst in dit verband ook nog op productie 6 bij de conclusie van antwoord, de verklaring van Ook deze legt een evident verband tussen het stoppen van het storten bij boeren en de opening van de stort aan de Wolthaarsdijk. Een andere stort noemt hij niet. Overigens vergist ook de heer zich in de datering. Hij verklaart dat hij als jongen van 8 jaar speelde op de voormalige stortplaats aan de Wolthaarsdijk. Maar als de heer (volgens eigen verklaring) geboren is op 1955, was hij in 1963 acht jaar. De stortplaats aan de Wolthaarsdijk is echter pas geopend eind 1966.

3.3

heeft bij de rechter verklaard:

Dat er vroeger bij Haarman senior is gestort, kan Haarman volgens mij niet weten.

De Gemeente vindt dit een vreemde verklaring. Hoe weet nu wat Haarman al dan niet wist? De Gemeente bekruipt vanwege deze verklaring het gevoel dat Haarman probeert te dekken. Zij wijst er ook op dat juist heeft verklaard dat *algemeen gezegd werd* en nader dat het stortgat bij Haarman *bij meerdere mensen uit de buurt* bekend was en dat hij dit hoorde in de periode 1960-1980.

4.

Naar de mening van de Gemeente stellen de hiervoor aangeduide verklaringen en feiten buiten twijfel dat onder ten tijde van de aankoop nog levende personen, die niet eens stokoud waren, ook onder burens van Haarman, bekend was dat er bij Haarman een fors stortgat was, namelijk een stortgat waar grootschalig en met grote regelmaat vuil was gestort, door allerlei derden.

Onder die omstandigheden dient ervan te worden uitgegaan dat ook Haarman zelf heeft geweten, althans heeft kunnen en moeten weten, van de aanwezigheid van de afvalstort op het door hem aan de Gemeente verkochte terrein. Het is in het licht van de bekendheid van derden met de aanwezigheid van het stortgat, en in het licht van bekendheid daarvan 'in de buurt', volstrekt onaannemelijk dat degene die meer dan vijftig jaar ter plaatse gewoond en gewerkt heeft, in het eigen familiebedrijf, samen met zijn vader en overige familieleden, en vervolgens als bedrijfsopvolger, zelf niets wist van het stortgat. De Gemeente acht het overigens ook zeer onaannemelijk dat Haarman sr., bij de overdracht van het bedrijf aan zijn zoon, het bestaan van dit enorme gebrek in het verkochte, verzwegen zou hebben (verondersteld dat Haarman jr. tot dan toe zelf onbekend was met dit naar verhouding immense stortgat). In dit verband herinnert de Gemeente nog aan het feit dat de nieuwe ligboxenstal pal grenst aan het stortgat. Die ligboxenstal is gerealiseerd toen de vader van Haarman nog volop in het bedrijf aan het werk was en Haarman daar zelf ook als boer werkte. De Gemeente acht het onvoorstelbaar dat in het kader van dit bouwproject door vader en zoon toen niet gesproken is over het stortgat, waar praktisch pal tegen aangebouwd werd.

In ieder geval had Haarman, die zelf binnen de agrarische wereld te Raalte een bekende figuur was en veel contacten had binnen die wereld, deel nam in allerlei gremia, in het kader van een zorgvuldige invulling van zijn mededelingsplicht navraag kunnen en dus moeten doen in zijn omgeving, naar de historie van de locatie, in verband met de aanwezigheid van bodemverontreiniging, stortgaten e.d., te meer, nu de door Haarman zelf naar voren gebrachte getuigen allen verklaren dat storten bij boeren algemeen gangbaar was. Reeds die algemene bekendheid had Haarman ertoe moeten brengen zijn licht op te steken bij degenen die de bedrijfslocatie al langer kenden dan hijzelf. Haarman wist dat de Gemeente een koopprijs ging betalen op basis van de marktwaarde van schone grond.

In dit verband wijst de Gemeente er ook op dat Haarman, volgens de verklaring van zeli heeft benaderd om een getuigenverklaring af te leggen. Dan had Haarman van dus ook vóór de verkoop kunnen, en in het kader van zijn mededelingsplicht, *moeten* benaderen. Hij had natuurlijk ook zijn buurman kunnen benaderen.

5.

De Gemeente gaat vervolgens in op de verklaringen van de door haarzelf naar voren gebrachte getuigen.

6.

De verklaring van de heer is glashelder. Hij heeft, tot ver nadat Haarman de jongste kinderjaren voorbij was, het stortgat regelmatig waargenomen. Derhalve heeft ook Haarman zelf dit stortgat waargenomen en was hij van het bestaan daarvan op de hoogte. De verklaring van

vormt daarmee een belangrijke bevestiging van hetgeen volgt uit de verklaringen van de getuigen van Haarman zelf.

7.

De overige door de Gemeente naar voren gebrachte getuigen hebben verklaard over wat zij hebben aangetroffen ten tijde van het ontgraven van het stortgat. Uit die verklaringen komt naar voren dat diep in het stortgat de reststukken PVC buis zijn aangetroffen waarvan de foto's zijn overgelegd, en waarvan de productiedatum dateert van de zeventiger en tachtiger jaren (1979 en 1989), dus van de periode waarin Haarman zelf op het bedrijf (*zijn* bedrijf) werkzaam was. Zie voor de datering van deze stukken PVC buis productie 5 bij de dagvaarding, p. 11 van het Evaluatierapport.

Deze stukken buis kunnen uiteraard niet vóór hun productiedatum in het stortgat terecht gekomen zijn.

Door Haarman is gesteld dat de buizen afkomstig zijn van de aanleg van de beregeningsinstallatie (buis met productiejaar 1989) en van hemelwaterafvoer (buis met productiejaar 1979).

Het stuk buis uit 1989 dat is aangetroffen die in het stortgat, kán geen deel hebben uitgemaakt van de door Haarman bedoelde beregeningsinstallatie. Argumenten:

- a) de beregeningsinstallatie lag niet diep in het stortgat maar in de afdekkende laag;
- b) de beregeningsinstallatie was met de verwijdering van de afdekkende laag al verwijderd en aan de kant gelegd; uit de verklaringen van [] en [] blijkt dat er vóór de uitvoering van de sanering van het stortgat al PVC buizen lagen op het terrein, die afzonderlijk zijn afgevoerd. Dit moeten de restanten zijn geweest van de beregeningsinstallatie, die al opgegraven waren bij het verwijderen van de afdekkende grondlaag, voorafgaand aan de sanering van het stortgat;
- c) het in het stortgat aangetroffen stuk buis was voorzien van zaagranden en was dus een reststuk; het maakte geen deel uit van de verlijmde pijpen van de beregeningsinstallatie;
- d) het betreffende stuk buis is blijkens de getuigenverklaringen van de heren [] en [] tijdens het saneren van het stortgat aangetroffen in de laag grond die gelegen is op een diepte van 1,5 tot 2 meter onder maaiveld.

Hiermee is uiteraard niet uitgesloten dat het betreffende stuk buis uit 1989 deel uitgemaakt heeft van de partij buizen die is aangeschaft ten behoeve van de realisatie van de beregeningsinstallatie in 1989. Het is echter na realisering van de installatie als afval diep in het stortgat terecht gekomen.

Het stuk buis uit 1979 had zoals vermeld een diameter van 75 mm en kan alleen al daarom geen onderdeel zijn geweest van de bewuste beregeningsleiding. Het ging ook hierbij om een reststuk met zaagranden. Een doorsnede van 75 mm is ook te smal voor de hemelwaterafvoer van een stal.

Er is geen enkele reden om aan te nemen dat die reststukken tijdens de sanering door derden in het stortgat zijn gegooid. Het terrein was afgesloten vanaf de openbare weg in verband met het feit dat mede een asbestsanering plaats vond, en dat iemand door de weilanden is komen aanlopen om stiekem stukken buis in het stortgat te komen gooien is volkomen onaannemelijk, daar bestaat geen enkele indicatie voor.

Ook de suggestie dat een stuk PVC buis tijdens de uitvoering van de sanering in het stortgat is gerold, kan geen stand houden, gelet op de getuigenverklaringen van [] en []. Zij verklaren immers dat de in het stortgat aangetroffen stukken [] is aangetroffen werden op een diepte van 1,5 tot 2 m benede maaiveld, en tevoorschijn kwamen tijdens het ontgraven, samen met ander materiaal. Een in het stortgat gerold stuk buis zou los boven op hebben gelegen. Blijkens de verklaringen van [] en [] was hier geen sprake van. Mede van belang in dit verband is dat Vos blijkens zijn verklaring attent was op materiaal aan de hand waarvan het

stortgat gedateerd kon worden. Om die reden heeft hij zich direct toen hij het stuk buis vrij zag komen, terwijl hij zelf op de bodem van het stortgat stond, daar direct over ontfermd.

De logische verklaring voor de aanwezigheid van deze stukken buis diep in het stortgat is dat Haarman van tijd tot tijd het stortgat nog eens heeft opengemaakt, bijvoorbeeld als hij weer een oude schuur ging slopen en een nieuwe schuur ging bouwen en restmateriaal en/of bouw- en sloopaafval kwijt moest. De Gemeente wijst er in dit verband op dat Haarman, blijkens het gemeentelijke bouwdoossier, nog heeft gebouwd in de volgende jaren:

Bouwvergunningen ten behoeve van de locatie van Haarman:

Datum besluit	Omschrijving
17-3-1954	Nieuwbouw kippenhok
12-12-1955	Uitbreiding varkensschuur
7-6-1962	Vernieuwing kapschuur
4-4-1974	Uitbreiding landbouwschuur
7-11-1974	Vergroting landbouwschuur
30-1-1979	Nieuwbouw ligboxenstal
21-7-1982	Nieuwe mestvarkensstal
23-12-1986	Bouw 2e bedrijfswoning
1-11-1988	Vergroten varkensschuren
24-7-1997	Berging met rieten kap

8.

Inzoomend op de getuigenverklaringen van ' en ' wijst de Gemeente nog op het volgende.

Getuige ' verklaart dat hij pas in een later stadium bij het werk betrokken is geraakt. De gebouwen waren toen al gesloopt. Het bodemonderzoek was al afgerond en er waren proefsleuven gegraven. Toen hij ik startte met zijn werkzaamheden bij het stortgat trof hij daar een bult PVC aan. Dat is eerst opgeruimd. Daarna is, onder in het stortgat het betreffende stuk PVC buis aangetroffen, en wel tijdens het ontgraven van het stortgat. De heer ' vond volgens ' dat stuk buis. Hij stond op dat moment onder in het stortgat om aanwijzingen te geven. Hij heeft het stuk PVC mee genomen naar boven.

Getuige ' verklaart dat hij pas bij de werkzaamheden betrokken s geraakt vanaf het begin van de sanering van het stortgat. Voordat hij kwam was met al begonnen met het civieltechnisch zeven. Er lagen (kapot getrokken) PVC buizen in het verlengde van de oprit ter linkerzijde, toen hij met zijn werkzaamheden begon. Vos heeft aangegeven dat die buizen niet in het stortgat gerold konden zijn. Die PVC buizen waren 3 meter lang en kunnen niet zomaar in het stortgat zijn gerold. Volgens ' is eerst het stortgat afgegraven tot op het grondwater. Toen zijn ze begonnen met bronnering. Dit was op een diepte van 1,2 meter. Toen met de bronbemaling werd gestart was het terrein rondom het stort aardig opgeruimd. De partij PVC buizen lag op afstand van een tiental meters van het stortgat. Daarna is de kraan op het stortgat geplaatst en vandaar dieper gaan graven. Op een gegeven moment zag ' een stuk buis met afgezaagde zijkanten in een door de kraanmachinist bij het uitgraven gemaakte bult. Die buis heeft hij er direct uit gepakt. Hij heeft het stuk PVC buis zelf aangetroffen in het stortgat. Hij stond in het stortgat en heeft het stuk PVC buis op een walletje gelegd. Dit stuk PVC buis had twee afgezaagde randen en kwam dus, volgens de verklaring van ' niet uit de gesloopte systemen. Omdat het stuk PVC buis afgezaagde randen had ging het om een reststuk. Zou het stuk PVC buis onderdeel geweest zijn van een systeem dan zou het verlijmd zijn en als je het dan uit elkaar trekt breekt het. ' verklaart ook dat het terrein toegankelijk gemaakt door de plaatsing van hekken, op een zodanige wijze dat de certificeringsinstantie hiermee akkoord was.

Kortom, op basis van de aangeduide getuigenverklaringen staat vast dat twee reststukken PC buis, afkomstig van diep uit het stortgat, daarin terecht gekomen zijn toen Haarman al volwassen was en al lang en breed en intensief bij het bedrijf betrokken was.

9.

Ten aanzien van de door haar naar voren gebrachte getuigen merkt de Gemeente tenslotte op dat op detailniveau wel enige verschillen aanwezig zijn tussen die verklaringen. Doorslaggevend is dat niet. De hoofdzaak is dat bij het ontgraven van het stortgat op flinke diepte reststukken PVC buis ontgraven zijn die dateren uit een periode waarin Haarman zelf als volwassen man actief bij de bedrijfsvoering betrokken was. Daar zijn de getuigen het over eens.

10.

Aldus is de Gemeente, naar haar opvatting, langs twee onafhankelijke sporen geslaagd in haar bewijsopdracht. Die sporen vullen elkaar echter ook aan en versterken elkaar.

Op grond van al het voorgaande stelt de Gemeente zich op het standpunt dat Haarman de aanwezigheid van het stortgat heeft gekend, althans redelijkerwijs had moeten kennen, en derhalve niet voldaan heeft aan zijn mededelingsplicht, en derhalve aansprakelijk is voor de door de Gemeente geleden schade.

Advocaat

Behandeld door : mr. W.E.M. Klostermann, advocaat
Correspondentie : Postbus 600, 8000 AP Zwolle
Telefoon : +31 (0)38 425 92 49
Fax : +31 (0)38 425 92 52
E-mail : wim.klostermann@nysingh.nl
Dossiernummer : 210554
Referentie : 210554/2013/0851

Productie 1

PROVINCIAAL BESTUUR VAN OVERLIJSSEL

Handwritten signature

Ingez. 17 AUG. 1966

No. 3019

Vorg. D. 11

Zwolle
Diezerstraat 80
Telefoon (05200) 10644.

AAN:

burgemeester en wethouders
van RAALTE.

bijl. 2 ons nr. 66446.
4e afd.

ZWOLLE, 1 augustus 1966.

ONDERWERP:

Hinderwet, vuilnisstortplaats in
de Wolthaarshoek, gemeente Raalte.

GEDEPUTEERDE STATEN VAN DE PROVINCIE O V E R L I J S S E L,

voorgenomen het verzoek van het gemeentebestuur van Raalte, d.d. 7 januari 1965 om vergunning ingevolge de Hinderwet tot het oprichten, in werking brengen en in werking houden van een vuilnisstortplaats op het perceel kadastraal bekend gemeente Raalte sectie A, nr. 3086 (ged.); gezien de bij dit verzoek ingevolge artikel 5, 2e lid van de Hinderwet overgelegde stukken;

gezien het schrijven van de hoofdinspecteur-directeur van de arbeid, hoofd van het 8e district der Arbeidsinspectie te Deventer d.d. 24 februari 1965, nr. 36/'65, houdende mededeling dat de Veiligheidswet op de inrichting niet van toepassing is;

overwegende, dat aan het bepaalde in de artikelen 8 t/m 11 van de Hinderwet is voldaan;

dat geen schriftelijke bezwaren zijn ingekomen;

dat uit het proces-verbaal van de in artikel 11 der Hinderwet bedoelde zitting blijkt, dat tegen de inrichting mondelinge bezwaren zijn ingebracht door G.B. Overmars, landbouwer, wonende te Raalte, Wolthaarshoek nr. 53a en B. Kemper, landbouwer en verhuurder van het perceel waar de vuilnisstortplaats zal worden opgericht, wonende te Raalte, Linderte nr. 18;

dat deze bezwaren niet de vuilnisstortplaats als zodanig betreffen;

gezien de adviezen van burgemeester en wethouders van Raalte, d.d. 25 november 1965, nr. 4209, van de inspecteur van de volksgezondheid, hygiëne van het milieu te Zwolle, d.d. 23 september 1965, nr. 130 - 611 en van de hoofdingenieur-directeur van het Rijksinstituut voor zuivering van afvalwater te Voorburg d.d. 13 januari 1966, nr. 40 P/AS.;

overwegende, dat het gedeputeerde staten gewenst voorkomt aan de te verlenen vergunning ter voorkoming van gevaar, schade of hinder voorwaarden te verbinden;

gezien de brieven van de hoofdinspecteur-directeur van de arbeid, hoofd van het 8e district der arbeidsinspectie te Deventer, d.d. 14 maart 1966, nr. 3400, van de inspecteur van de volksgezondheid, hygiëne van het milieu d.d. 2 maart 1966, nr. 156, en van de hoofdingenieur-directeur van het Rijksinstituut voor Zuivering van Afvalwater te Voorburg, d.d. 8 maart 1966, nr. 508 P/TL, houdende mededeling dat het ontwerp dezer vergunning naar hun mening geen wijziging behoeft;

gelet op de Hinderwet;

BESLUITEN:

- I. de gevraagde vergunning te verlenen onder de volgende voorwaarden:
 1. De stortplaats moet zijn omgeven door een afrastering van palen met 4 rijen puntdraad tot een hoogte van $\pm$ 1.20 m, welke afrastering moet aansluiten aan de bestaande gaasafrastering langs de kanaaldijk.
 2. Het opgaand houtgewas, dat langs de grens van de inrichting aanwezig is, moet in stand worden gehouden.
 3. Het in de onder 1 genoemde gaasafrastering aangebrachte toegangshek moet, behalve bij het in- en uitrijden of het betreden of verlaten van het terrein door daartoe bevoegden, gesloten worden gehouden.
 4. Het verbod aan onbevoegden om het terrein te betreden moet nabij de toegang met duidelijke opschriften zijn aangegeven.
 5. Gedurende de tijd, dat het terrein geopend is, moet toezicht aanwezig zijn; het storten van afvallen door particulieren mag slechts onder toezicht geschieden; als geen toezicht aanwezig is moet het toegangshek met slot en sleutel gesloten worden gehouden.
 6. Het storten dient strooksgewijs te geschieden, waarbij de breedte van de stortbaan niet meer dan 12 m mag bedragen; de stroken moeten telkens aansluiten.
 7. Er mag gelijktijdig niet op meer dan één plaats worden gestort; op andere delen van het terrein mogen geen afvalstoffen, vuil of ander stortmateriaal aanwezig zijn.
 8. Het gestorte vuil moet behalve aan de voorzijde van de stortkop aan het einde van iedere dag, dat het is aangevoerd zijn afgedekt met een laag grond, zand, puin of sintels van tenminste 0.10 m dikte; papier, lompen en zich licht verspreidende stoffen moeten steeds en onmiddellijk na aanvoer worden afgedekt; het zij-talud van de stortstrook moet in de afdekking worden betrokken.
 9. In de inrichting mogen niet worden gestort of begraven: slachtafvallen, faecaliën, kadavers, aardolieproducten, ioniserende stralen uitzendende stoffen en stoffen waarvan de waterige oplossingen reeds in geringe concentratie giftig zijn voor plantaardig en/of dierlijk leven.
 10. In de inrichting mogen geen afvallen worden gesorteerd en/of voor afvoer worden opgeslagen.
 11. In de inrichting mogen geen afvalstoffen, van welke aard ook, worden verbrand.
 12. Wanneer, door welke oorzaak ook, het gestorte vuil in brand zou geraken, moeten onmiddellijk maatregelen worden genomen om de brand te blussen; gereedschap hiertoe dient op of in de naaste omgeving van de stortplaats aanwezig te zijn.
 13. Het terrein, waarop de vuilstorting plaats heeft, moet zodanig van watergangen in de omgeving zijn afgesloten dat geen verontreinigd water uit de inrichting in deze watergangen kan geraken.
 14. Eenmaal per twee maanden; of zoveel vaker als nodig is, moeten intensieve maatregelen worden genomen tot het verdelgen van ratten, ander ongedierte en kraaiachtige vogels.
 15. De inrichting moet steeds in zo zindelijk mogelijke toestand worden gehouden.
 16. De inrichting moet steeds in goede staat van onderhoud verkeren.
- II. afschrift dezès te zenden aan:
 - a. burgemeester en wethouders van Raalte, met aanhechting van een

gewaarmerkt exemplaar van elk der in artikel 5, 2e lid, van de
Hinderwet bedoelde beschieden;

- b. de hoofdinspecteur-directeur voornoemd;
- c. de inspecteur van de volksgezondheid voornoemd;
- d. de hoofdingenieur-directeur van het Rijksinstituut voor Zuivering
van afvalwater te Vcorburg;
- e. G.B. Overmars, Wolthaarshoek 53a te Raalte en B. Kemper, Linderte
18 te Raalte.

Coll. B/N.

Gedeputeerde staten voornoemd,

,voorzitter.

,griffier.